

שליחת דורונות של מאכל ביום טוב

לדעת בית שמאי – אין משלחים ביום טוב דורונות של מאכל איש לרעהו, אלא **מנות בלבד**, כלומר דברי מאכל המוכנים לאכילה כמות שהם, ואינם עשויים להניחם למחר, כגון חתיכות בשר ודגים חתוכות.

ולדעת בית הלל – משלחים כל דבר שראוי להיום, אף שעדיין אינו מוכן, ואף אם ניתן להניחו גם למחר, ובכלל זה בהמה חיה ועוף חיים ושחוטים וכן יינות שמנים וסלתות וקטניות. אבל דבר שאינו ראוי להיום, אין משלחים.

ולדעת תנא קמא, תבואה בכלל אלו שאין משלחים, כי היא מחוסרת טחינה, ואין טוחנים ביום טוב^א, ואם כן אינה ראויה להיום.

ורבי שמעון אומר שאין התבואה בכלל אלו שאין משלחים, כי ראויה היא להיום. במשנה פירש רש"י, שהיא ראויה להיום, לבשלה בקדרה, ולכותשה במכתשת קטנה. אולם בברייתא בגמרא ביארו, שלכך היא ראויה להיום, שחיטים ראויות לעשות מהם מאכל חיטים הנקרא לודיות, ושעורים ראויות למאכל בהמה, ועדשים ראויות לעשות מהן מאכל עדשים הנקרא רסיסין. ומאחר שהתבואה ראויה להיום, גם אותה משלחים.

ואמר רב יחיאל, שגם דברים שמותר לשלח, [כל אחד כפי דעתו], לא יעשה בשורה, כלומר לא ישלח הדורון על ידי אנשים הרבה בשיעור שורה, כי מתפרסם הדבר, ונראים כמוליכים למכור בשוק.

ומבואר בברייתא, ששורה היא שלושה בני אדם ומעלה. ונסתפק רב אשי, האם האיסור הוא לשלח מין אחד בשלושה אנשים, כי משלח הרבה ממין אחד, אבל כשמשלח ביד כל שליח מין אחר, מותר. או שלעולם לא ישלח שלושה אנשים יחד, אף על פי שכל אחד מביא דבר אחר.

שליחת דורונות של בגדים ביום טוב

כל בגד שראוי להשתמש בו, מותר לשלחו איש לרעהו ביום טוב כשמשלחו לצורך

^א שהיה לו לטחון מאתמול, ולא תפיג טעמה. [רש"י].